

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
SRPEN 2018*** ROČNÍK XIX.*** ČÍSLO 8

Cítát inspirující:

Co mě vlastně nutí ke psaní knih? Touha po penězích, po slávě či uznání, vidina mých vlastních slov a myšlenek vytištěných na bílém papíře, nebo jen pouhá grafomanie?

Jiří Švejda - Krasohled

Josef JINDRA MUŠLE

**Mušle černá tichomořská
z moře na pláž vyvržená
poklad vzácné krásy skrývá
v bílé perle odpočívá**

**V černých šatech cudná žena
k modlitbě je zasvěcena
mužem není políbená
bílá perla utajená**

**Mušle nožem, žena mužem
pro svět lidí otvírá se
Za dvě perly v bílé kráse
svět zůstává sobě dlužen**

ČESKOKRUMLOVSKÝ VÝLOV

Na našich cestách po České republice společně s manželkou Laděkou hledáme i literární zajímavosti navštívených míst. Letos jsme pobývali v Českém Krumlově a brázdili po okolí. Bohužel můj literární úlovek je velmi hubený, dalo by se říct, že jsem spíše paběrkoval.

V Městské knihovně v Českém Krumlově jsem knihu místního autora či nějakého zájmového literárního sdružení k zakoupení hledal marně. Na pultech jediného knihkupectví ve městě jsem našel spíše obrazové publikace v různých jazycích o městě, obdobné to bylo i v dalších prodejnách se suvenýry. Takže žádné číslo ČAJe z Českokrumlovska se nekoná. Co se dá dělat, ale přece jenom moje hledání nebylo zcela neúspěšné. Pochopitelně bych mohl psát o otáčivém hledišti, i to je kus kultury, ale literatura?

Pak jsme navštívili Horní Planou a objevili rodný domek Adalberta Stiftera – básníka Šumavy. Přiznám se, že to bylo pro mě dosud neznámé jméno. Jen pro ujasnění uvedu, že Památník Adalberta Stiftera byl slavnostně otevřen 23. října 1960 v den 155.výročí spisovatelova narození (Stifter žil v letech 1805 až 1868). Muzeum obsahuje ještě zajímavé informace o stavbě Lipenské přehrad, ale hlavní jádro tvoří informace o Stifterovi. A žasl jsem, co všechno se člověk může dozvědět. Nakonec jsem si koupil i knížku z nakladatelství Vitalis „Pohádky, pověsti a legendy,“ která předkládá zájemcům úryvky z děl německy píšícího autora. (Zároveň jsem si doma vyhledal autorovy knihy, které si půjčím v jičínské knihovně). O Stifterovi napíši do jednoho z dalších ČAJů.

Když jsem památník opouštěl, vzpomněl jsem si na muzeum v rodném domku Karla Jaromíra Erbena v Miletíně. A bylo mi smutno. Miletínští sice domek opravili, ale při mé poslední návštěvě v roce 2011, kdy by Erben slavil 200 let, jsem tam našel expozici ještě z minulého století. Domek nám odemkl starší pán, u kterého bylo nutno se přihlásit, protože jinak je muzeum zavřené. Opravdu by si Karel Jaromír Erben nezasluhoval aspoň tolik péče a zájmu jako

Adalbert Stifter?

No nic. Moje českokrumlovská mise přece jen dosáhla úspěchu. Až tam pojedou příště, třeba se místní literáti ozvou důrazněji.

Přeji Vám hezký druhý měsíc prázdnin!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Josef Jindra ve vlastivědném sborníku Českého ráje a Podještědí „Od Ještěda k Troskám“ (č.2/2018, vyšlo červen 2018) uveřejnil báseň „Poezie“ ze sbírky „Kudy kam.“ V tomto čísle vyšla recenze Václava France „Josef Jindra – KUDY KAM.“)

- Básně „Seina; Suvenýr z jihu a Chutě z Paříže“ Václava France najdete v almanachu „Noc plná žen,“ který sestavil Vladimír Stibor. Almanach byl oficiálně pokřtěn v Praze v pátek 29.června 2018. Bližší podrobnosti na <https://www.databazeknih.cz/knihy/noc-plna-zen-almanach-ceske-poezie-2018-385375> .

- Monika Eberlová Hejrovská vydala v nakladatelství Krigl knihu „Tajemství zahrádky.“ Knížku pro děti předškolního věku a mladšího školního věku ilustrovala Sofie Helfertová. Podrobnosti můžete najít na <http://www.krigl.cz/index.asp?menu=699&record=4332> . Křest knihy proběhne v Jižních Čechách. Autorka knihu představí v Jičíně 12.října dopoledne v rámci autorské besedy s dětmi. Další informace viz www.kocicivvrsek.cz .

Václav

Chodíte rádi k zubaři? Co je to za hloupou otázku? Že Vás tentokrát zavedu do zubních ordinací, ale po pracovní době. Tedy v období, kdy zubaři neordinují, ale píší knihy. Nebo o nich jiní autoři píší ve svých knihách. Nebojte se. Nebude to bolet. Slibuji.

Nakonec ani moc do ordinace nezamíříme, neboť rozhovor poskytl novopacký zubní lékař, spisovatel, cestovatel a fotograf MUDr. Vratislav Čermák, takže řeč bude spíše o cestování, ale třeba i o stomatologické péči v Libyi. A proč vůbec zubaři tíhnou k umění? Vratislav Čermák si myslí: „Může v tom být i vědomí vlastní pomíjivosti, touha zanechat po sobě něco hmatatelného, vždyť po lékařích krom hromad popsaného papíru v šuplících kartoték nic nezůstává.“

Představím i píšící zubaře, resp. jejich knížky. Jmenovitě MUDr. Svatopluk Veverka, MUDr. Pavel Hřňa, MUDr. Daniel Čechura, MUDr. Miroslav Macek či italská zubní lékařka Donatella Di Pietrantonio. A o zubařích bylo napsáno knížek, co třeba „Trhačka zubů“ (Franz – Olivier Giesbert), „Kořeny“ (Miika Nousiainen) a mohl bych jmenovat řadu dalších.

Tvorby regionálních autorů jsem se ujal sám co by kolega výše jmenovaných. O problémech s protézou s překvapivou pointou píší v povídce: „Zubní náhrada.“

Takže pomalu otvírejte stránky ČAJe, vstupte do pomyslné ordinace a přesvědčíte se o tom, že zubaři, stomatologové či dentisté jsou taky jenom lidi. Nakonec Miika Nousiainen ve své knize píše: „Jsme přece všichni lidi, dokonce i zubaři!“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

JAKUBA KATALPA – DOUPĚ

Vydalo Host – vydavatelství, s.r.o. v roce 2017

Nová kniha Jakuby Katalpy (*1979) je podle mého názoru o samotě. O tom, jak se člověk smíruje se ztrátami, jak prožívá smrt svých nejbližších, hledá náhradu za definitivně zmizelé lidi a časy, ale často vlastně sám neví, co vlastně chce a co hledá.

Kniha vypráví tři příběhy. Hlavní příběh je o Květě, důchodkyni, na prahu sedmdesátky ztrácející svého manžela Jiřího. Má sice dceru Evu, ale příliš si s ní nerozumí. Dcera na ni naléhá, aby dům, ve kterém prožila většinu svého života prodala, čemuž se Květa brání. Spor se vyostří i po narození vnuka. Květa totiž ve sklepě chystá úkryt – doupe. Zosnuje plán a do doupěte vláká a zavře nic netušícího pošťáka Bohumila Ptáčka.

Naproti domu, ve kterém žije Květa je vietnamská prodejna. Tu provozuje dceru Hoang Thi Anhové. Z Vietnamu přijíždí pomoci dceři, ale v Praze také nějak nemůže najít smysl svého života. Vidí podoivné věci kolem ženy s pošťáckou brašnou, ale bojí se jít na policii, aby na sebe a svou dceru neupoutala zbytečnou pozornost. Tak svoje tajemství tají. Až se náhodně setká s dalším protagonistou příběhu – Hideki Ikedou, mužem ztrácejícím naději na uzdravení jeho ženy Akido, postižené rakovinou obou prsů. A tak se sám vydává se svým fotoaparátem do světa v naději, že nebude přítomen doma, až jeho žena opravdu zemře. A v Praze se jejich životy protnou.

Květa se o svého vězně dobře stará, takže Bohumil Ptáček nakonec zjišťuje, že ač vězněn, nevede se mu nakonec tolik špatně. Srovnává svůj dosavadní život s ženou Marií, a když pak jednoho dne zůstanou dveře od doupěte otevřené, váhá ...

Ale to už bych prozradil hodně. Příběh je čtivý, střídavě vykresluje život třech hlavních postav – Květy, Hoang Thi Anh a Hideki Ikedy. V Květiných vyprávěních se retrospektivně vracíme do jejího dětství, s panem Ikedou zase cestujeme světem. Ale všude přítomné osamění a pocit ztrát v životě hlavní protagonisty příběhu provází na každém kroku. Knihu určitě doporučuji k přečtení i zamyšlení.

Václav

PŘEDSTAVENÍ KNIHY „TAJEMSTVÍ ZÁHRADKY“ MONIKY EBERLOVÉ HEJROVSKÉ

ilustrace Sofie Helfertová,
160x200 mm, 104stran,
vázané, cena 199,- Kč

Jaké tajemství v sobě
ukrývá malebná zahrádka
v jedné docela malinké
vesničce schované mezi
stromy, kam vede jen jedna

cesta běžící mezi poli? Kdo rozluští její tajemství a kdo ji zachrání?
Knížka je napsána pro děti předškolního věku a mladšího školního
věku. Příběh hojně doprovází nádherné něžné ilustrace, které pohladí
a potěší svým laskavým humorem. Šneček Jeřabinka si pod každou
kapitolkou připravil pro děti něco k zamyšlení, poučení i k vyřešení.
Knížka podněcuje kladný vztah dětí k přírodě a ke svému okolí.
Rozvíjí jejich myšlení, fantazii, paměť i pozornost. Může vhodně
doplnit také pedagogickou činnost v hodinách češtiny na prvním
stupni základní školy.

Šrámkova Sobotka mýma očima

Zúčastnil jsem se letošní Šrámkovy Sobotky pouze krátce, jedno
úterní odpoledne. Společně s Martinem Žantovským jsme se setkali s
Josefem Jindrou (ale i třeba Dragou Zlatníkovou), takže moje
posuzování festivalu je přece jenom neúplné a útržkovité.

Procházel jsem i program festivalu. Letos pod mottem: ČAS V
NÁS. A řeknu vám, že jsem tápal. Moc mě toho z programu
nelákalo. Přiznám se, že dopolední přednášky jsou určeny spíše pro
teoretiky. Pro mě přednášky o čase nejsou lákavé, protože nemám
tolik času. Jako autor jsem spíše pro konkrétní autorská čtení,
představování zajímavých knih, osobností či projektů. Chápu, že

festival představuje i knihy stojící trochu na okraji zájmu, ale...

Jsem rád, že jsem s Josefem Jindrou poseděl na soboteckém náměstí, nasál trochu onu atmosféru, ale abych řekl pravdu, odjížděl jsem trochu rozpačitý. Že bych se na festivalu „literárně nasýtil,“ jako se mi to stává na jiných akcích (třeba MAPOJ), přivezl si řadu námětů a nápadů do Kobry či ČAJe, tak to ani náhodou. Je to možná škoda, nevím, ale připadá mi, že festival je hlavně pro teoretiky, vědce, učitele, ale pro nás pišící ?

Očekával jsem, že festival ČAS V NÁS bude třeba nějak reflektovat letošní kulatá osmičková výročí, udělá sondu do slovenské poezie, když už slavíme 100.výročí vzniku Československa, ale snad s jednou výjimkou jsem nic neobjevil. A to je škoda.

Vím, že je těžké zavděčit se všem. Určitě na Sobotku nezanevřu, pokud mi to vyjde, tak za rok opět aspoň nakouknu, ale přiznám se, že jsem čekal trochu víc, trochu něco jiného. Možná je chyba ve mně?!

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Milan DUŠEK - PŘED A PO ZATMĚNÍ

Vydal Oftis Ústí nad Orlicí, duben 2018

Čerstvý osmdesátník - Milan Dušek - autor velkého množství detektivních románů a povídek si ke svému kulatému jubileu nadělil, pochopitelně i svým čtenářům, novou knihu „Před a po zatmění.“

Myslím si, že příběh začínající vlastně koncem minulého režimu, kde z bývalé armády někteří podnikavci dokáží profitovat, musí zaujmout. A tak se propojují podnikatelské zájmy a politika na malém městě. Zdá se, že se jedná o skutečný příběh, i když autor nás přesvědčuje, že jde o fikci, ale přiznává, že místa, kde se děj odehrává, jsou skutečná, autorovi blízká, má je rád.

Zatímco v oblastním tisku vyjde jeden den článek o starostovi města Jakubu Coufalovi z pera redaktora Kučery, druhý den je starosta a kandidát do Senátu Coufal zastřelen. Redaktor Kučera je přepaden, je vyhrožováno jemu i jeho manželce. A začíná se zaplétat příběh, kde by mohl být podezřelým leckdo, třeba syn zastřeleného starosty, který má z mládí svoje hříchy, ale lidí, kteří se motali kolem podivných čachrů společnosti Rotace je mnohem víc. Ve vedení působí většinou bývalí důstojníci ČSLA, kteří měli přístup ke zbraním.

Zároveň se odvíjí i příběh Pavla Jeřábka, který před časem odešel ze společnosti Rotace, i když to nebylo bez problémů. Právě v okolí Jeřábka dojde k druhé vraždě, když nájemný vrah zřejmě zamění Jeřábka s duchodcem Bendou. Jeřábek si uvědomí, že i jemu jde o život. A nechybí mnoho a máme tu další oběť.

Pochopitelně se v příběhu objevují i další události jako znásilnění Evy Hamplové, přepadení matky Pavla Jeřábka či uklizečky v domě starosty Coufala Bušové. Kdo za tím vším vězí? Tuhle otázku si pokládá policejní komisař Josef Bém, inspektor Málek, inspektorka Dudová a celá parta vyšetřovatelů.

Jako v každé správné detektivce nakonec všechno dobře dopadne, pachatelé jsou dopadeni a předání spravedlnosti k potrestání, ale cesta bývá trnitá, jak vypráví příběh Milana Duška.

Jako autor oceňuji schopnost fabulace a udržení napětí celého příběhu do samého konce při tom množství postav, aby všechno do sebe zapadalo. Milan Dušek dokázal, že patří v oblasti detektivní tvorby k předním postavám na naší literární scéně.

Budu se těšit na další díla z jeho pera.

Václav

P.S. A ještě taková drobnost. Na straně 84 Dušek píše o tvorbě dalšího výborného autora detektivek Františka Uhra. Cituji: „Ležel jsem na otomanu a čet detektivku od nějakýho Uhra, v těch zelených deskách, vydávají je v Brně a jsou to většinou napínáky ,...“

**Danuše KUČEROVÁ – PECKOVÁ:
POVÍDKY NAŠÍ BABIČKY**

Vydala společnost Licita s.r.o., rok vydání neuveden (2018?)

Plzeňská autorka vydala svoji čtvrtou knížku, dá se říci vzpomínkovou, vrací se v ní do svého dětství. Do doby, kdy si děti dokázaly hrát, obdivovat přírodu, zvířata a radovat se třeba z prázdnin u dědy a babičky na venkově. V době, kdy neznaly internet, nejezdily na prázdniny k moři, ale byly možná šťastnější než dnešní děti.

Autorka v krátkých příbězích přibližuje dětem dobu, kdy bylo běžné, že děti pomáhaly třeba na chalupě u svých prarodičů, ale zažívaly i válečné události (např. Povídka „Jak zahnat strašidla“), kdy hlavní hrdinka musí s rodiči utíkat z okupovaného území, ale má pro strach uděláno.

Pochopitelně v knížce nechybí spousta zvířátek, dobrodružství, čarování či dokonce strašáků, jak je prožívaly děti o pár generací starší.

Všechny příběhy dobře dopadnou, i když někdy obrečíte odchod milovaného koťátka, ale takový je prostě život.

Knížka je psaná velkými písmeny, takže by se dala využít i pro začínající čtenáře jako knížka prvního čtení. Příběhy jsou krátké, vyprávěné dnešním jazykem, takže děti nebudou tápat. Navíc by bylo ideální, kdyby, pokud by přece jen něčemu nerozuměly, jim poradili a věc vysvětlili jejich babička či dědeček. Vždyť právě vyprávění o dobách minulých, prožitky prarodičů mohou zpříjemnit chvíle, kdy třeba o prázdninách zrovna nesvíí sluníčko. A knížka je k takovému povídání si o dobách minulých tím nejlepším návodem.

Navíc když ji hezky výtvarně doplnil bratr autorky Václav Kučera, takže i menší děti, které ještě neumí číst, můžou poslouchat a podporovat svoji fantazii při pohledu na srozumitelné a veselé ilustrace.

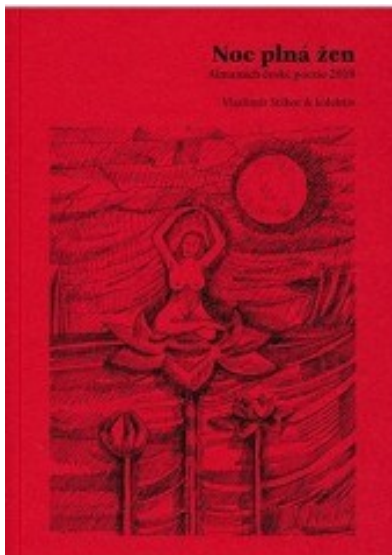
Václav

ALMANACH „NOC PLNÁ ŽEN“

Vladimír Stibor s kolektivem pro rok 2018 uspořádal další rozsáhlý sborník poezie. Tentokrát pod názvem „Noc plná žen“. Kniha vyšla v nakladatelství Milan Hodek - Paper Jam v červnu 2018. Almanach navazuje na předchozí sborníky „Ptáci z podzemí“ (2013), „Pastýři noci“ (2014), „Rybáři odlivu“ (2015), „Řezbáři stínů“ (2016) a „Řeka úsvitu“ (2017).

Zastoupeni jsou Věra Bartošková, Hana Brázdová, Lubomír Brožek, Michal Brzák, Jarmila Hannah Čermáková, Karel Dachovský, Jan Dawidko, Břetislav Dittrych, Ivan Fontana, Václav Franc, Tomáš Hájek, Ivana Hänslová, Zuzana Havelková, Tomáš Herman, Markéta Terezie Hlasivcová, Vladimír Hnát, Zdeněk Janas, Jaroslava Jánčová, Klára Hůrková, Helena Christen, podvodník Tomáš Kepka, Alena Klímová-Brejchová, Luboš Y. Koláček, Ladislav Koliáš, Věra Kopecká, Pavel Kovář, Emilie

Kozubíková, Josef Král, Martina Krejčí (Mareček), Jan Krůta, Stanislav Kubín, Pavel Kukal, Jaroslav Lejček, Zdenka Líbalová, Jindra Lírová, Lenka Majerová, Zita Malaníková, Petr Markov, Svatava Mášová, Libuše Matysíková, Bořek Mezník, Dagmar Sofie Molinová, Ladislav Muška, Terezie Neradilová, Helena Niklausová, Olgy Nytrová, Václav Odradovec, Lucie Ottová, Marie Pěluchová, Lenka Pešlová, Petr Petříček, Magdalena Pokorná, Katarína Poláková, Vít Procházka, Tomáš Přidal, Marcel Rejmánek, Yanna Ram, Markéta Řeřichová, Květoslava Salmonová, Miroslav Seifert, Barbara Semenov, Jaroslav Schnerch, Pavel Schreiber, Ondřej Skala,

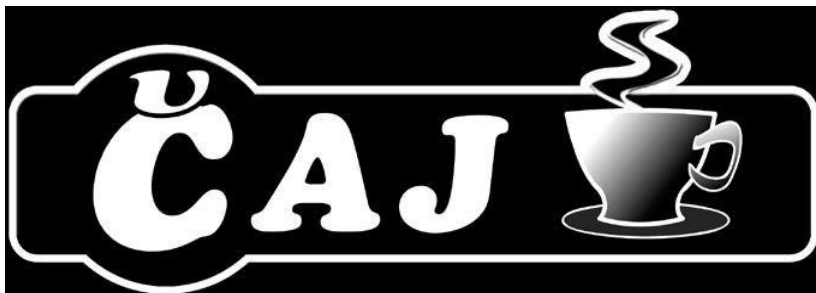
Josef Sléha, Alena Riedlová Slepíčková, Vladimír Stibor, Libuše Stráníková, Veronika Svobodová, Roman Szpuk, Radana Šatánková, Zora Šimůnková, Marek Šlechta, Zbyňka Šolcová, Pavel Švec, Irena Topinková, Martin Trdla, František Tylšar, Alena Vávrová, Petr Vlček, Jan Vodňanský, Bronislava Volková, Anna Mirjam Wagnierová, Dajana Zápalková, Jiří Žáček, Petr Žantovský.

VÝZVA – ČAJ 150

Vážení literáti,

v březnu 2019 by měl vyjít jubilejní ČAJ číslo 150 (ČAJ = Časopis autorů Jičínska). Proto jsem se rozhodl vyzvat autorky a autory k napsání povídky na libovolné téma na 150 slov (název povídky se nepočítá). Jinak za slovo se počítají i předložky či spojky. Téma je libovolné, ale v povídce musí být obsaženo aspoň jednou slovo „ČAJ“ v jakémkoliv tvaru. **Uzávěrka je 15.prosince 2018.** Nejedná se o soutěž, ale nejlepší příspěvky podle mého výběru uveřejním v chystaném ČAJi 150. Autoři uveřejněných povídek získají jeden autorský výtisk (jinak nebudou honorováni). Těším se Vaše příspěvky na mailu Franczub@seznam.cz . V předmětu zprávy napište „ČAJ 150.“

Václav

Fráňa Šrámek ve společnosti dvou literátů: Josefa Jindry a Václava France aneb Šrámkova Sobotka 2018.

Foto Martin Žantovský.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 19. Číslo 8. Srpen 2018.

(5.srpna 2018)

www.ikobra.cz